

Lesbos

25 April – 2 Mei 2008

Wietze Janse

The image shows a banner for BirdingBreaks.nl. On the left, there is a logo featuring a stylized orange bird in flight above the text "BirdingBreaks.nl". Below the logo, it says "Comfortabele vogel- en natuurreizen in binnen- en buitenland". On the right side of the banner, contact information is provided: "Transvaalstraat 10a", "1092 HK Amsterdam", "020-779 2030", and "info@birdingbreaks.nl". The background of the banner is a landscape with a tree on the left and a field of dry grass under a blue sky.

1. Reisschema
2. Verslag
3. Deelnemers

Lesbos

Reisschema

25 april

1:00 h. : vertrek van huis

4:45 h.: vertrek vliegtuig naar Mitilini

11:30 h. : aankomst hotel

Middag: Noorden van het hotel rond Molivos

26 April

Ochtend: Kalloni (soccerfield), East River en plek Turkse Boomklever

Middag: Skala Kallonis Zoutpannen e.o.

Avond: Hotel

27 April

Ochtend: Naar Sigri met onderweg o.a. klooster Ipsilou

Middag: Sigri, Faneromenis

28 April

Ochtend: Skala kallonis met Inland lake en East River

Middag: Skala Kallonis Zoutpannen

29 April

Ochtend: NW van East River en 'goat pit' en berg Olympus

Middag: Vatera e.o. en Skala Kallonis Zoutpannen e.o.

30 April

Ochtend voor ontbijt: Molivos e.o.

Ochtend: Skala kallonis met Inland lake en East River

Middag: Skala Kallonis Zoutpannen, vallei van Napi, noordelijk terug naar Molivos

1 Mei

Ochtend: Vallei tussen Sigri en Eresos

Middag: Sigri, Faneromenis, Petrified Forest

2 Mei

5:00 h. Op en opgehaald naar vliegveld.

7.45 h.: vlucht naar Schiphol

12:15 h.: aankomst Schiphol

Verslag

25 April

We mochten vroeg op vandaag! Om kwart voor één ('s nachts) het afgesproken telefoontje naar Ed en om 1 uur stond hij voor de deur. Koffer en rugzak in de laadbak en op naar Voorburg om Loes en Tom Loorij op te halen. Deze kwamen slaapwandelen hun huis uitzetten, maar zaten even later toch wakker (moesten ze wel met ons ;-)) in de auto op weg naar Schiphol. Hier zette Ed ons af waarna hij de auto op 'lang-parkeren' neerzette. We waren vroeg maar langzaam druppelden de andere deelnemers binnen.

De meesten kenden elkaar al en de eerste gesprekken begonnen al vlug. Inchecken en snel door de paspoortcontrole, want we waren alweer toe aan een goede bak koffie. Hierna konden we snel het vliegtuig in en vertrokken we richting Mitilini/Lesbos. De gezagsvoerder vroeg zich (in zijn praatje) nog af wie ons die vroege reis had aangesmeerd, maar voor ons betekende het dat we in de middag nog wat tijd zouden hebben om kennis te maken met het eiland. In Mitilini zorgde een kleine/korte bagageband voor het betere dringwerk maar uiteindelijk stonden we met z'n allen buiten op zoek naar de bus van SUN-reizen. Ook deze was snel gevonden en deze bracht ons naar de andere kant van het eiland, na eerst nog een heel aantal mensen in een ander hotel te hebben afgezet. Maar onderweg vanuit de bus werden al de eerste soorten gezien, waaronder de Huismus, Huiszwaluw, Zwarte Ooievaar, Kleine Zilverreiger, Steltkluut en Flamingo.

Bij het hotel werd snel ingecheckt, regelde Ed en ik de busjes en zaten we even later aan onze eerste Griekse lunch. De eerste Bijeneters vlogen al rond het hotel.

En toen was er toch nog tijd om te gaan vogelen en besloten we een stukje van de bergen in het noorden te gaan bekijken. Een smal onverhard bergpad bracht ons in steeds mooiere dalen en hellingen, zodat we eigenlijk niet terug wilden. Na elke bocht kwam er weer een schitterend uitzicht en doemden nog mooiere vogelgebieden op. Hier maakten we kennis met de eerste vogelsoorten zoals de Oostelijke Blonde Tapuit, Cirlgors, wisten een aantal met enig geduld de Baardgrasmus al mooi in beeld te krijgen, konden we de Geelpootmeeuw mooi bekijken en hoorden we de eerste Nachtegalen voluit zingen.

Alleen de harde wind was iets waarmee we rekening moesten houden, de vesten en jassen bleven aan.

Nog even langs de plek van de Rüppels Grasmus gegaan, maar vanwege de harde wind hoorden we hem alleen zingen of kregen sommigen een glimp te zien als hij van het ene naar het andere bosjes vloog. Ofwel hier nog maar eens terugkomen bij rustiger weer.

Bij terugkomst ging Wim nog even aan zee kijken, met de hard wind verwachtte hij wel een pijltje te kunnen zien. En hij had geluk en scoorde zijn eerste Yelkouan Pijlstormvogels, later gevolgd door Wietze, die toch ook nog even voor deze nieuwe soort naar de kust spurte.

Toen we 's avonds weer aan het diner zaten waren we het eens, dit smaakte naar meer.

Aankomst bij het hotel

Aankomst hotel

26 April

's ochtends rond 6 uur stonden de eersten alweer buiten om in de omgeving van het hotel al wat vogels te kijken. Bij het naar buiten kijken bleek al gauw dat de wind nog zeer stevig was, maar dat weerhield de Grauwe Gorzen niet om in de topjes van allerlei lage struikjes te zingen. Ook lieten de Oostelijke Vale Spotvogels zich horen, werden de eerste Spaanse Mussen gescoord en werden over zee nog enkele Yelkouan Pijlstormvogels waargenomen.

Na een gezellig ontbijt besloten we de noordelijke bergrug over te steken en bij Scala Kalloni te gaan vogelen. Dit ligt aan de noordkant van de baai welke Lesbos bijna doormidden snijdt en daar kan men leuk vogelen bij enkele kleine riviertjes en zoutpannen.

Onderweg (net ten noorden van Kalloni) zagen we een groep vogelaars staan, welke aandachtig een boom stond te bestuderen. Toch maar even terug en achteraf de juiste beslissing. Ze hadden fraai een Dwergooruil in beeld en die wilden wij ook wel even bekijken en fotograferen.

Hier begon het eerste tafereel van het uit- en inpakken van de telescopen, een aanblik welke de bestuurders van de busjes nooit meer zullen vergeten. Maar na kortere of langere tijd zat toch alles er weer in en konden we onze weg weer vervolgen.

We begonnen ons avontuur bij de East-River. Een onverhard pad langs dit waterstroompje was een waar vogeledorado, zeker omdat de wind hier was gaan liggen. We reden de weg eerst langzaam een stuk op, genietend van o.a. de vele Bosruiters en Kleine Plevieren langs het water. Maar halverwege stopten we en splitsen we de groep in twee-en. Met een kleine groep liep ik langzaam terug, Ed ging met zijn groep de andere kant op. Maar nog voordat we weg waren werd al een mooie zingende Zwartkopgors waargenomen en zat er een Temmincks Strandloper en een Ralreiger op een zandbankje in de rivier.

De oevers/bosjes zaten vol met kleine zangvogels, zoals Nachtegalen, Cetti's Zangers en Oostelijke Vale Spotvogels. Met enig geduld kregen we ook al deze soorten goed in beeld, vogels die je niet alledag fraai te zien krijgt! En onze groep had geluk. Eerst vonden we een mooi mannetje Citroenkwikstaart, welke druk aan het foerageren was aan de oevers. Later ontdekten we nog een vrouwtje Sperwergrasmus, welke zich echter (zoals gewoonlijk bij deze soort, maar dat zou later ruimschoots goed komen!) steeds kortstondig liet zien. Verder hadden we hier nog soorten als Torenvalk, Zomertortel, Snor, Grauwe Gors en Zwartkop. Ook de Perzische Eekhoorn liet zich hier nog bekijken. Bij het teruglopen naar de bus hoorde ik, tussen de vele Nachtegalen, ook nog een Noordse Nachtegaal zingen.

Hierna besloten we eerst door te rijden naar de 'plek van de Turkse Boomklever', welke iets zuidelijker ligt aan de zuidoost kant van de baai. De plek was snel gevonden en stonden al heel wat mensen en auto's. Het was al snel duidelijk welke boom we in de gaten moesten houden en we posteerden ons op enige afstand hiervan. En dan maar wachten tot het mannetje het vrouwtje kwam voeren. Voor dat dit gebeurde kwamen eerst enkele Maskerklauwiertjes mooi vlak voor een show weggeven en derhalve eerst hier maar van genoten. Maar met regelmatige tussenpozen kwam ook de Turkse Boomklever langs om zijn vrouwtje te voeren of hipte het vrouwtje even van de eieren. Beide lieten zich ook mooi bekijken. Een zingende Boomleeuwerik en een Ransuil met een jong op nest waren nog leuke soorten welke zich hier ook lieten zien.

Hierna weer terug (met onderweg nog twee keer een Arendbuizerd op een paal) en eerst een goede lunch genoten in een klein cafeetje aan de haven van Skala Kalloni.

De kaart werd grondig bestudeerd maar uiteindelijk hadden we allemaal iets naar onze keuze. Een omelet feta leek mij wel smakelijk en ik moet zeggen, die ging er goed in.

Hierna reden we terug om bij de zoutpannen te gaan kijken. En ook hier was het weer volledig genieten.

We waren de hoofdweg nog niet afgeslagen of bij de 1^e stop zat het al vol met Steltkluten, Bosruiters en Kemphanen. Hiertussen liep echter een mooie Poelruiter en in de zoutpannen stonden de Flamingo's en vloog een mooie adulte Witvleugelstern rond. Langzaam reden we verder onderweg genietend van de vele steltlopers welke in de 'sloot' langs de weg zaten. We stopten de auto aan het begin van het onverharde pad en hadden daar een schitterend uitzicht over mooi velden en kleine plasjes, hoewel het vrij droog was, normaal was het veel natter naar ik begreep. Maar dat mocht de pret niet drukken er was genoeg te zien. Vlak voor in het plasje weer de

Bosruiters en Kleine Plevieren, maar hier ook mooi enkele Balkankwikstaarten (waaronder een zeer vieze, zwarte) en enkele Roodkeelpiepers. Op de weilanden meerdere Vorkstaartplevieren, jagende Roodpootvalk, een vrouwtje Blauwe Kiekendief en verder in het gebied onze eerste Kleine Klapekster. Een Zwarte Ooievaar welke vlak voor landde en meerdere Casarca's maakten het verhaal compleet. Met zoveel te zien waren we hier bijna niet weg te krijgen, maar uiteindelijk gingen we toch, even verderop lang nog een mooie vlakte. Hier de auto's neergezet en het gebied ingelopen. Hier kwamen enkele Zwartkopmeeuwen overvliegen, wist een Kortteenleeuwerik ons bezig te houden totdat we hem toch mooi te zien kregen, zagen we nog enkele Vorkstaartplevieren vlak voor en nog enkele Balkankwikstaarten.

Toen was het helaas tijd om weer huiswaarts te gaan. Voor het diner ging ik met o.a. Wim nog even kijken of de pijlen nog langs wilden vliegen, en dat wilden ze, enkele exemplaren konden we nog mooi bekijken hoewel het grootste gedeelte ver weg zat. Hier nog steeds de harde noordenwind, hetgeen het kijken wel bemoeilijkte.

We hadden een heerlijk diner en daarna werd er gelijst en het programma voor de volgende dag besproken.

Omdat er voor morgen nog slecht weer was voorspelt (bewolkt, wind en 10-14 °C) werd er besloten naar het westen te gaan in de hoop dat het slechte weer een mooie 'fall' zou veroorzaken.

Het beloofde ondanks het koude weer een spannende dag te gaan worden

27 April

Vandaag weer redelijk vroeg op, het westen trok. Een klein rondje bij het hotel lieten weer dezelfde soorten zien als de dag ervoor. Ontbijt en toen met zijn allen op weg naar het westen.

Om hier te komen moesten we eerst de bergen door en daar maakten we natuurlijk enkele tussenstops, sterker hier spendeerden we de meeste tijd! Het begon halverwege met een tussenstop bij enkele kleine plasjes. Normaal goed voor reptielen en amfibieën, maar deze lieten zich vandaag vanwege de koude temperatuur niet zien. Maar gelukkig wel de vogels. Veel Hoppen zaten te roepen, lieten zich echter nog niet zien. Wel fraai enkele Cirlgorzen en met enig geduld ook de Baardgrasmus. De eerste Oostelijke Orpheusgrasmus liet zich horen en verder nog een tal van kleine zangvogels, o.a. de Vink is op het eiland erg algemeen.

Hierna werd er verder gereden en bij een kruispunt hoog in de bergen gestopt. Deze stop werd genoemd 'de plek van de Isabeltapuit' en al gauw was het al duidelijk waarom. Als je even rondliep kwam je hier minimaal 3-4 paartjes tegen, afgewisseld met andere soorten als Roodkopklauwier, Cirlgors en Zwartkopgors.

Nadat we hier voldoende hadden genoten gingen we nog hoger de berg op. Een smalle eenrichtingsweg naar boven bracht ons uiteindelijk op de top waar een klein klooster (Ipsilou) was gebouwd. Hier stapten we uit en genoten eerst van de fraaie uitzichten. De meesten gingen eerst het klooster in om dit te bezichtigen en de Rotsmus te zoeken, maar ik besloot eerst naar beneden te lopen omdat daar een nieuwe soort voor mij zat, de Smyrna Gors. Onderweg kwam ik een Engelsman tegen die mij wist te vertellen dat het vol zat met vogels en ook de Smyrna Gors, dat gaf goede hoop. En of het vol zat met vogels. Terwijl ik daar alleen liep zag ik al tientallen Zwartkoppen, Braamsluipers, Nachtegalen, een Noordse Nachtegaal, Wielewalen, enkele Rouwmezen en mijn eerste Smyrna Gors. Ik probeerde Ed te contacteren via de portofoon, maar kreeg hem niet te pakken. Gelukkig kwam hij even later ook naar beneden en vertelde ik wat er zat. Er werd besloten dat ik de rest van de groep uit het klooster zou ophalen, want dit mocht zeker niet gemist worden, waarna we samen de busjes zouden ophalen. In het klooster probeerde ik nog een Rotsmus te scoren, hetgeen me helaas niet lukte, daarna weer snel naar beneden met de groep om daar weer van de vogels te genieten. Bovengenoemde soorten zaten er nog steeds en werden door iedereen fraai gezien. Verder vonden we hier nog Grauwe Vliegenvanger, Bonte Vliegenvanger en voor enkele een Sperwergrasmus, Balkanbergfluiters of Kuifkoekoek.

Van de plaatselijke Engelsman (Steve Dudley; <http://www.lesvosbirding.com/>) aldaar hoorden we dat dit de grootste 'fall' was die hij ooit had meegemaakt. Ofwel een juiste keuze van ons om naar het westen af te reizen. Andere groepen welke dit niet gedaan hadden, maakten van dit fenomeen minder mee!

Moeilijk maakten we ons los van de plek, maar we wilden ook nog even bij Sigri kijken.

Onderweg werd er door het achterste busje nog een Scharrelaar op de draden gezien, het voorste busje miste deze soort helaas, maar dat zou in de middag weer goed komen.

Eerst nog een lunch in een klein restaurantje, welke gelukkig open was ondanks het Griekse Pasen.

Alleen de kaart was in het Grieks dat maakten voor sommigen de keuze wat moeilijker. Maar uiteindelijk hadden we allemaal een vis, omelet of Griekse gehaktballen voor onze neus.

Of we nog wat wilden drinken, een flesje wijn of zo? Toen ik om koffie vroeg was dat waarschijnlijk te veel gevraagd en kregen we niets meer te drinken. Ed regelde uiteindelijk zelf de drank door ze uit de koelkast te trekken, zo kwamen we altijd wel waar we wilden zijn.

Na de lunch gingen we noordwaarts langs de kustweg om weer bij een klein riviertje uit te komen (Faneromenis). Hier stapten we uit om al lopend door de bedding te kijken of we nog wat leuke vogelsoorten aan de lijst konden toevoegen. Een Woudaapje werkte erg mee om steeds weer uit de begroeiing te kruipen, veel Bosruiters, enkele Balkankwikstaarten en meerdere Bijeneters werden gezien. Later hoorden we dat we hier een Poelsnip gemist zouden hebben.

Op de weg terug (langs deze kustweg) maakten we nog enkele leuke tussenstops, waarbij we o.a. de volgende soorten te zien kregen: Bijeneter, Scharrelaar, Roodkopklauwier, zeer fraai enkele Sperwergrasmussen (alle vrouwtjes) waarvan sommige langdurig geheel vrij zittend, Orpheusgrasmus ook langdurig te bekijken, een Krekeltzanger, zingend en kortstondig te zien, een Griekse Spotvogel zingend in een boomgaardje, Slangenarend,

Eleonora's Valk (voorste busje had het beste uitzicht hierop) en een goede trek van Roodpootvalken en Kleine Torenvalken.

Al met al een schitterende dag en na een mooie terugreis zaten we 's avonds te genieten van een heerlijk paasdiner, nadat de 'diehards' natuurlijk voor het diner toch nog de pijlen gingen kijken. En nu de wind was gaan liggen leverde dat een fraaie waarneming op. Niet alleen vlogen er vele Yelkouan Pijlstormvogels maar ook meerdere Scopoli's Pijlstormvogels, welke zich met dit rustige weer op niet al te grote afstand mooi lieten bekijken. Een mooie afsluiting van de dag.

Lijsten, programma voor de volgende dag besproken en na een glaasje Samos was het goed slapen.

28 April

Na het ontbijt stapten we weer met z'n allen in om vol goede moed weer richting Kalloni te rijden.

Op de heenweg zagen Rien en ik een Middelste Bonte Specht de weg oversteken en mooi in een boom gaan zitten, de rode kop was goed te zien. Even onthouden, hier zouden we later nog eens kunnen gaan kijken.

We begonnen vandaag bij het Inland Lake, van hier waren enkele leuke hoentjes gemeld.

Bij aankomst werden we gelijk al verwelkomd door enkele Witwangsterns, Ralreigers en Woudaapjes, allen lieten zich mooi aan ons bekijken. We liepen snel richting het bruggetje want van hier moest het gebeuren al snel hadden we ons eerste vrouwtje Klein Waterhoen in beeld, later gevolgd door een tweede. Het Kleinst Waterhoen liep echter onder onze voeten en werd tweemaal kortstondig maar fraai langs de rietkraag gezien voordat hij om het hoekje verdween. Ook het Porseleinhoen werd gezien, maar dat was maar voor een enkeling weggelegd. Wel konden allen genieten van de vele Europese en Kaspische Waterschildpadden, welke met tientallen aan de kant lagen te zonnen of even ter verkoeling het water in doken.

En omdat vandaag het zonnetje lekker begon te schijnen zat de sfeer er al gauw goed in. De vesten en jassen gingen in de kofferbak, de eerste armpjes begonnen al rood te kleuren.

Hierna reden we een klein stukje door om, om de hoek, bij een nest van een Rotsklever te stoppen. Het nest hing onder een rotsblok ongeveer naast de weg! Uitstappen en op gepaste afstand het nest en de Rotsklever bekeken.

Hier ook Blauwe Rotslijster, Vlaamse Gaai en onze enige gewone Ortolaan. En een dikke Hardoen lag lekker warm in het zonnetje op een van de rotsen.

Het begon al weer laat te worden en onze knorrige magen lieten dat weten. Dus eerst maar naar Skala Kallonis om daar wat te gaan eten, nadat we eerst de plaatselijke pelikaan hadden bekeken. De tafels werden weer bij elkaar geschoven, maar we maakten de fout er twee tafels van te maken. Resultaat was dat de eerste tafel snel werd opgediend en dat de tweede tafel net het eten geserveerd kreeg toen de eerste tafel al lang was en zich naar buiten snelde om nog wat van de omgeving (haven en de kerken werden goed bezocht) te zien.

In de middag werd de East-River en de zoutpannen en omgeving nog bekeken. Hier weer hetzelfde scala aan soorten als zaterdag, alleen nu met een zonnetje gaven de velden een heel ander aanzicht. De Zwartkopgors zat volop te zingen, de Poelruiter liep er nog braaf rond, nu ook meer Witwang- en Witvleugelsterns.

Erg fraai was het vrouwtje Steppekiekendief die laag kwam overvliegen.

Aan de zee/baai raakten we in een verwoede discussie over een aantal steltlopers. Een grutto met een erg lange snavel werd eerst derhalve gedetermineerd als Grutto maar bij wegvliegen ontbraken de vleugelstrepen en moesten we de determinatie wijzigen naar Rosse Grutto. Op de website van Lesbos las ik later dat wij niet de enige waren die deze fout maakten. Zes 'kleine steltjes' maakten het ons ook lastig, maar bleken uiteindelijk 2 Krombekstrandlopers, 2 Bonte strandlopers en 2 Drieteenstrandlopers (in zomerkleed) te zijn. Ook liet een Cetti's Zanger zich fraai bekijken en liet een Slangenooghagedis zich rustig bewonderen.

Aan het einde van de dag keerden we voldaan terug met in het hoofd nog even te stoppen op de plek van de Middelste Bonte Specht. Het kwam er echter niet van, Ed nam een afslag naar een klein bergdorpje (Stipsi) en daar genoten we nog van fraaie uitzichten en het fraaie dorpje zelf. Via een andere weg keerden we terug waarbij we onderweg nog fraai een Hop zagen. We stopten nog even op de plek van de Ruppels Grasmus, welke we uiteindelijk mooi tezamen met een Baardgrasmus te zien kregen.

Buiten na de rit, zoals gewoonlijk, nog even napraten met Ed en daarna weer richting zee om te kijken of er nog wat pijlen vlogen. Na onze enthousiaste verhalen van gister stond het vanavond vol met deelnemers, echter de pijlen lieten het afweten. Ver weg vlogen nog enkele Yelkouan en Scopoli's Pijlstormvogels, maar het betekende weinig meer vergeleken met de avond ervoor.

Ondanks dat ging het eten ging er weer goed in, traditiegetrouw lijsten, een Samosje en dan weer naar bed.

29 April

Na het ontbijt weer vertrokken richting Kalloni. De eerste plek waar we naar toe gingen lag net ten noordwesten van de East-River en zou mogelijk de Rosse Waaiersstaart kunnen opleveren.

Helaas kregen wij deze niet te zien, ze waren nog niet teruggekeerd. Maar niet getreurd er was genoeg aan andere vogels te zien. Een Rotsklever kwam brutaal over een groot rotsblok heen kijken, meerdere Roodkopklauwieren waren aanwezig, Cirlgors en Grauwe Gors lieten zich zingend goed bekijken, de Oostelijke Blonde tapuit ontbrak natuurlijk niet! Twee Bijeneters in de top van boom was weer wat anders dan de groepen die regelmatig overvlogen.

Nadat we hier uitgekeken waren reden we verder naar de 'Goat Pit' en plek waar dode schapen/geiten werden gebracht en dat was te ruiken. Ed moest even een hekje opendoen voordat we verder konden en even later stopten we op een mooi plekje. De weg lag vol met gravel en dat werd geïllustreerd door wegslippende banden en Loes die een schuiver maakte over de weg. Gelukkig liep alles goed af.

Naar bleek waren we gestopt bij een Militair terrein, het hing vol met bordjes dat je niet mocht fotograferen. Toen de anderen al doorgelopen waren werd ik teruggesommeerd door een soldaat die mij in het Grieks vertelde dat we echt niet mochten fotograferen. Met mijn razendsnelle body-language maakte ik hem duidelijk dat we alleen de vogels gingen bekijken, dat werd uiteindelijk goedgekeurd.

Baardgrasmus liet zich zien, Europese Kanarie zat onderin een klein boompje, maar erg fraai waren de 2 Middelste Bonte Spechten bij nest. Wim trok stiekem toch nog een fotootje en maakte zo een bewijsplaatje soldaat. Een Schreeuwend verdween helaas hoog en te snel over een van de bergkammen.

Maar omdat we nog een vol program hadden vertrokken we ook hier weer. Op de terugweg had echter een of andere Griek de weg met allerlei kleine draadstaalhekjes afgesloten. De rijders sprongen in en uit de bus om deze hekjes te openen en te sluiten, waarbij een discussie ontstond of vrouwen dit nu beter konden dan mannen. Wim gaf het bewijs dat we dit beter aan de dames konden overlaten door zich, bij het sluiten van een van de hekjes, zwaar te verwonden en bloedend de auto in te stappen. Gelukkig hadden de dames hier weer een doekje voor.

En toen op weg naar het zuiden, op weg naar nieuwe avonturen. We wisten niet waar Ed ons brengen zou, maar dat bleek halverwege toen hij een klein afslagje nam, waar wij bijna aan voorbij reden. Gelukkig zagen we op tijd wat hij aan het doen was en volgden we hem de weg de berg de Olympus op. Een schitterende weg, afgewisseld met veel gaten en kuilen en haarspeldbochten, dat kon alleen maar een weg zijn die ons naar mooie en rustige oorden zou leiden. En dat bleek toen we bovenaan kwamen. Een kleine parkeerplaats (lees ruigte) deed ons over een wijds landschap van Lesbos uitkijken met achter ons de kale rots van de Olympus, die ongeveer nog een 60 meter of zo boven ons uitstak. De top is rond de 990 meter. Maar niet alleen het uitzicht was mooi, ook de omgeving en deze werd gelijk weer afgespeurd op zoek naar (nieuwe) vogelsoorten.

De Houtduif (onze enige) en de Grote Lijster waren nieuwe, maar ook de Europese Kanarie liet zich mooi zingend bekijken, een fraai mannetje Oostelijke Orpheusgrasmus, Baardgrasmussen, 2 Raven en enkelen hadden een haastig langsvliegende Rotszwaluw voor hun lijst.

En hier begon de revolutie. De dames kregen door hoe gemakkelijk de leiding was en begonnen in plaats van vogels ook naar planten te kijken. Bij elk rood-, geel- of paars gekleurd veldje werd er geroepen om een fotostop. Deuren sloegen open, de dames sprongen met gevaar voor eigen leven uit de auto en met de camera's in aanslag werden velden vol prachtige bloemen gefotografeerd. Daarna werd er nog uren nagepraat over de ware identiteit van de planten, waarbij vele namen door de bus werden geslingerd. En dat kon, want ach, er was toch niemand (i.t.t. de vogels) die hun corrigeren kon.

En zo kwamen we uiteindelijk in op de meest zuidelijke punt van het eiland Vatera aan. Een omdat het eerst lunchtijd was, zochten we eerst naar een restaurantje en dat was snel gevonden. En in tegenstelling tot wat we tot dusver gewend waren was hier de bediening razendsnel. Enkele minuten nadat de bestelling was opgenomen stond de tafel al vol met brood, patat en Griekse salades even later gevolgd door het bestelde hoofdgerecht. Binnen drie kwartier stonden we weer buiten en hadden we nog volop tijd voor het vogelen.

Er werd nog even over zee gekeken hetgeen een Kuifaalscholver en voor sommige enkele Yelkouan Pijlstormvogels opleverde. Daarna weer verder want aan de westkant van het dorpje lag een prachtig riviertje. Aan het begin de auto's neergezet en van hier uit een stuk noordelijk langs het riviertje gelopen. Aan het begin was een mooie doorwaadbare plaats waar veel vogels kwamen drinken. De fotografen onder ons bleven hier hangen, de rest nam ik op sleptouw langs het water. De Zwartkopgors was hier erg algemeen en zat in vele bosjes te zingen. Natuurlijk was de Oostelijke Vale Spotvogel ook van de partij, naast veel Grote Karekieten, die zich echter beter lieten horen dan zien. Ook het Woudaapje liet zich hier meerdere keren zien. Op het moment dat we weer terug wilde/moesten vloog er een mooie adulte Kwak voor ons op. De vogel was zo vriendelijk om de gehele rivier terug te vliegen, zodat ook de fotografen aan het begin de vogel te zien kregen. Verder nog een IJsvogel en een Hop, hadden sommige een mooie Balkanringslang die een Groene Kikker probeerde te verschalken of een Grote Smaragdhagedis. Naast veel mooie vlinders (Koningspage etc.) vloog er ook nog een Hoornaar en een grote Blauwe Hommel.

Aan het eind van de middag betrokken we weer richting het noorden. Ed nam nog een mooie afslag over een klein weggetje, helaas leidde het tot niets en kwamen we gewoon weer terug in het dorpje Vatera. Dan nog maar een tussenstop bij een klein bruggetje, dat leverde naast mooie foto's ook nog 2 Slangenarenden op. En voor we het wisten waren we alweer in Skala Kalloni en konden we het niet laten om toch nog even bij de zoutpannen te gaan kijken. De Casarca's, Roodpootvalken, Vorkstaartplevieren, Poelruiters, Temmincks Strandlopers, Kortteenleeuwerik, Roodkeelpepers etc. gaven weer acte de présence. Maar nu ook de voor ons eerste Kleine Strandlopers, waren massaal binnengekomen. Hoogtepunt hier was echter wel een Sporenkievit, welke zich bij het plasje vlak voor liet bekijken.

Tevreden keerden wij weer huiswaarts over de bergrug naar het noorden, waarbij achterin lekker gekwebbeld werd over de belevenissen van de dag. Na Molivos werd weer gekeken of het Steenuiltje op het witte huis zat. De eerste twee dagen zat hij er altijd, daarna werd hij nog maar onregelmatig gezien. Maar opeens paniek in het voorste busje, Ed schoot een oprit op en begon de bus te draaien. Wat hadden ze gezien, vroegen we ons in het achterste busje verbaasd af. Zat de Steenuil ergens mooi of nog erger, misten we een zeldzame soort. Verbaasd deed ik het raampje open en eindelijk Ed ook. 'Wat gaan we doen?' vroeg ik. 'We zijn de afslag naar het hotel voorbij gereden' antwoordde Ed. 'Nee toch, die is honderd meter verderop' was mijn antwoord. Ed keek naar me met een verslagen blik en mompelde 'die dames ook, dat geklets, ik raak er de kluts van kwijt'. Er werd gelachen en onder begeleiding van het ons busje werd Ed naar het hotel geloodst, waar we veilig aankwamen. Omkleden, douchen en dan weer naar het restaurant voor het diner. Er werd gelijst, het programma voor de volgende dag doorgenomen en daarna weer lekker naar bed.

30 April

De wekker ging vroeg vandaag. Er was een ochtendprogrammaatje ingelast voor de liefhebbers. Met het eerste licht zouden we gaan kijken of we de Ruppels Grasmus nog eens mooi te zien zouden krijgen. Het animo hiervoor was best nog groot, we vertrokken derhalve met beide busjes. Vanaf de parkeerplaats werd er rustig gekeken of de grasmussen een beetje wilde meewerken. De plaatselijke Zwartkopgors zat weer hard te zingen, de Baardgrasmussen deden hun best om zich mooi te laten zien, maar ook twee mannetjes Ruppels Grasmus lieten zich mooi bekijken.

Op de terugweg reden we nog een klein ommetje langs het Petra Reservoir (staat nu droog) om te kijken of daar nog iets zat. De standaard Oostelijke Blonde Tapuit, Cirlgors en Oostelijke Vale Spotvogel waren duidelijk aanwezig. Na het keren reed ik eens een stukje voorop en zag een 'klauwier' op de draad boven de weg zitten. Een snelle blik leverde de uitroep 'Kleine Klapekster' en een snelle stop langs de weg op. Het andere busje had de vogel ook even gezien en dachten dat het om een Grauwe Klauwier ging en reden derhalve door. Ed had helaas zijn portofoon nog uitstaan, verder contact was niet mogelijk. 'Mogen we even uitstappen' was de vraag vanuit het busje en voor deze soort staan we graag even stil. We stapten uit en genoten van de vogel, ons afvragende waarom de anderen niet terug kwamen. Toen we later terug waren in het hotel begrepen we waarom en heerste er een ietwat teleurgestelde stemming onder de overige deelnemers. Maar dat maakten we na het ontbijt weer goed. Op weg naar Kalloni was het een klein ommetje naar de plek van de Kleine Klapekster. We moesten even zoeken, maar de vogel werd weer teruggevonden en liet zich mooi bekijken aan alle deelnemers. Als bonus kregen we hier nog een mooie Scharrelaar.

Hierna door om eerst weer bij het Inland Lake te kijken. Hier weer de Woudaapjes, Klein Waterhoen en Witwangsterns. Om de hoek was de Rotsklever nog steeds bezig, lieten 2 Scharrelaars zich mooi bekijken, voor enkele nog een Middelste Bonte Specht en een overtrekkend vrouwtje Grauwe Kiekendief en ook nog enkele Perzische Eekhoorns.

We vervolgden onze weg om ongeveer een 10 km ten zuidwesten (langs de kust) van Skala Kallonis een ander klein moerasje (Potamari) te gaan bekijken. Hier een Knobbelzwaan, Steltkluten, Bosruiters, Oostelijke Vale Spotvogels, een Waterral en 2 Rouwmezen, welke steeds vlak voor in enkele hoge grasstengels kwamen zitten. Hier ook een mooie uitkijkhut waarvan we echter weinig zagen.

Een stop bij het meertje in Skala Kallonis leverde na langs zoeken in het dichtgegroeide meertje nog een Witoogend op. Verder hier Balkankwikstaart en onze eerste Spotvogel.

We lunchten weer in Skala Kallonis. De eigenaresse van het restaurant was blij verrast toen ze ons weer zag en dat leverde iedereen een sleutelhanger op. De handjes (met of zonder vinger) waren het meest in trek.

Na de lunch via de East-River naar de zoutpannen gereden en onderweg meerdere stops om te vogelen en te fotograferen. Dit leverde o.a. fraai gezichten en plaatjes op van Witvleugel- en Witwangsterns, 3 vrouwtjes en een mannetje Roodpootvalk, de Sporenkievit, Vorkstaartplevieren, Kortteenleeuwerik, Kleine Strandlopers en Krombekstrandlopers. Tom rolde nog een greppeltje in maar kwam er heelhuids weer uit gekropen.

Hierna trokken we weer de bergen in en reden we naar het noorden naar de vallei achter Napi. Bij een kleine boomgaard midden in de bergen maakten we een mooie stop. De Middelste Bonte Specht zat hard te roepen, 3 Hoppen lieten zich fraai bekijken terwijl ze elkaar achterna joegen, een Steenuil zat lekker te zonnen op een rots en een paartje Rotsklevers had zijn nest gemaakt tegen een groot rotsblok. Degene die bij de auto bleven werden getrakteerd op een overvliegende Griel en een Wespandief. Een mooie stop, waar de tijd voorbij vloog en voor we wisten moesten we weer verder. We namen nu de noordelijke bergweg, welke met veel haarspeldbochten de mooiste uitzichten te zien gaf. Halverwege nog even een tussenstop omdat er een Moorse Landschildpad de weg overstak en die moest natuurlijk gered en gefotografeerd worden. Dat lukte.

En na een enerverende rit kwamen we weer bij het hotel aan. Tijd om even op het terrasje en wijntje te drinken en daarna diner, lijsten en wat vroeger naar bed omdat we nog een mooi programma voor de volgende dag klaar stond.

1 Mei

Vanochtend zaten we aan een vroeg ontbijt zodat we niet al te laat in de vallei tussen Sigri en Erresos terecht zouden komen. We reden via Sigri en vandaar een onverharde weg de vallei in en stopten we bij het bekende bruggetje met water.

De dagen hiervoor zou hier een Perzische Roodborst gezien zijn, wij konden de vogel echter niet vinden. Maar er bleef nog genoeg over om wel van te genieten. Naast Grauwe Klauwier, Roodkopklauwier en Maskerklauwier hadden we hier nog heel mooi minimaal 4 Kleine Klapeksters. Kneutjes lieten zich mooi bekijken in gezelschap van enkele Boomleeuweriken. Paapjes en Roodborsttapuiten ten over. Ook de Bruinkeelortolaan liet zich hier mooi bekijken. Een Duinpieper zat open en bloot op het pad naast de auto's. Een Buidelmees was even roepend te horen in de bosjes, evenals een Rosse Waaierstaart, die daar kortstondig zong maar zich helaas niet zien. Wel natuurlijk de vele Zwartkopgorzen, enkele Bonte Vliegenvangers, Grauwe Vliegenvangers, de Oostelijke Vale Spotvogel, twee keer afgewisseld door een gewone Spotvogel. Een raaf werd lastig gevallen door 2 Bonte Kraaien, een Bruine Kiekendief vloog haastig voorbij. Ook de Rotsklever was hier aanwezig en een Steenuiltje op een huis is altijd een leuk gezicht. En degene die de Rotszwaluw eerder gemist hadden, maakten dat hier ruimschoots goed, 4 exemplaren lieten zich langdurig bekijken, waarbij de venstertjes in de staart goed te zien waren. We hadden geluk toen een Poelsnip rustig de weg overstak en zich fraai liet bekijken, ook later nog in het gras en daarna vliegend naar een veiliger plekje. Of die Grote Smaragdhagedis die zich langdurig in het zonnetje liet bewonderen.

We hadden hier nog wel uren kunnen vogelen maar en stonden nog meer gebieden op het programma.

Dus eerst weer terug naar Sigri, waar we ons lunch genoten. Garnalen pellen bleek hier een hele kunst.

Mijn benzinetank begon nu wel 'ongerust' leeg te raken, ik waarschuwde Ed toch maar opzoek te gaan naar een tankstation.

Na de lunch toch weer langs de kustweg en bij het riviertje Faneromenis gelopen. Naast de Woudaapjes zat er nu ook een tweede jaars Kwak.

Op de terugweg nog even toeristisch de 'Petrified Forest' aangedaan. Hier en daar een versteende boomstam in het veld welke, evenals de avances van een ezel, weinig indruk maakten op de dames.

Mijn tank raakte echter leger en leger, alarmlampjes begonnen te branden, hoever was die benzinepomp nog!?

Bij het 'kruispunt van de Isabeltapuit' toch maar even gestopt en hier de Isabeltapuiten, Bruinkeelortolanen e.d. nogmaals bekeken.

Hier stond gelukkig een bordje dat het nog 3 km was naar de dichtstbijzijnde tankstation, dat luchtte op met de meter echt helemaal onder in het rood. Nog net niet sputterend reed ik even later het tankstation in en gooiden we er voor euro 10 (8 liter) benzine in. Dat moest genoeg zijn om het hotel te halen. Reden voor dat lage bedrag was dat we hier de huurauto met lege tank moesten inleveren, i.p.v. de gebruikelijke volle tank!?

We maakten nog een tussenstop bij het plasje en naast de vogels hadden we hier nog Groene Kikkers, Europese Waterschildpad en een Johannesskink.

Met twee bijna volledig lege tanken kwamen we bij het hotel aan, genoten van onze laatste diner en verdwenen na het koffers pakken vroeg in bed.

Leuk waren nog de vleermuisjes die in de schemering rond het hotel vlogen.

2 Mei

Om 5 uur in de ochtend stond het hele gezelschap klaar omdat we door SUN-reizen weer met de bus naar het vliegveld gebracht zouden worden. De bus arriveerde een kwartier te laat omdat de hostess zich verslapen had. Daarna vervolgde de bus zijn route langs verschillende hotels om allemaal morrende mensen op te halen, die het niet eens waren met de vertraging. Ed en ik sliepen als roosjes in de bus en voordat we het wisten stonden we alweer in de rij op het vliegveld. Koffers wegen en afgeven en toen door de douane. Wim, Rien en Trudy werden teruggestuurd, eerst moest een andere vlucht boarden. Eigenwijs ging ik even later toch maar in de rij staan en kwam zonder problemen door de controle. Toen nog even wachten op de anderen en op het moment dat we het vliegtuig in mochten. De bus reed ons naar het klaarstaande vliegtuig, de trap op en zitten maar. Na een 3 uurtjes vliegen landde we weer op Schiphol. De koffers kwamen redelijk snel en toen handen schudden en 11 dames gedag zoenen, wat een klus.

Met Ed, Tom en Loes naar 'lang-parkeren', de auto ingesprongen, Loes en Tom afgezet en voor je het weet ben je weer thuis. Een heerlijke vakantie om op terug te kijken en lekker van bijgekomen.

En omdat het in Nederland bij terugkomst ook lekker weer was kon ik het niet laten. Zaterdag lekker in Zeeland gevogeld, zondag in de Flevo e.o. O.a. 3 Steltkluten gezien, op Lesbos had je doorgereden. ;-)